

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/40/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116228005
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5116228005.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti o maloleté deti C.: H., nar. XX.X.XXXX, G., nar. X.XX.XXXX, deti v zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto, bytom u matky, maloletých detí rodičov: matka M. C., rod. U., nar. X.X.XXXX, bytom M. XXXX/X, G. D. O. a otec S. T., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXXX/X, G. D. O., o zníženie výživného, na základe odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 37P/176/2016-389 zo dňa 9. marca 2017 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh otca zo dňa 3.11.2016, ktorým sa domáhal zníženia výživného na maloleté deti. Pri právnom posúdení veci vychádzal z ustanovení § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 zákona o rodine. Ďalej postupujúc podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine porovnal, či od doby pôvodnej úpravy výživného nastala zmena v pomeroch maloletých detí a rodičov, pretože dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

2. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žiadny dôvod na zníženie výživného preukázaný nebol. V dobe pôvodnej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 9P 317/2012-350 zo dňa 25.11.2015 (u maloletého H. v sume 100 eur mesačne a u maloletej G. v sume 95 eur mesačne počnúc 1.8.2012) matka bola poberateľkou rodičovského príspevku, vyživovaciu povinnosť mala aj k ďalším dvom maloletým deťom D., nar. XX.X.XXXX a D., nar. XX.X.XXXX, otec pracoval brigádne, dosahoval príjem od 150 do 500 eur mesačne podľa výkonu, vyživovaciu povinnosť mal. aj k ďalším maloletým deťom, H. a S., priateľka otca bola na materskej dovolenke.

3. Od doby pôvodnej úpravy výživného súd zásadnú zmenu v pomeroch účastníkov nezistil. Matka detí síce sa zamestnala, ale jej mesačný príjem dosahuje 318 eur brutto, pričom ide o pracovný pomer na dobu určitú. Uvedený príjem matky súd hodnotil za príjem primeraný, pretože matka zabezpečuje starostlivosť o štyri maloleté deti, tak je na mieste, aby pracovala iba na čiastočný úväzok. Maloletá G. je žiačkou piateho ročníka základnej školy, maloletý H. je v siedmom ročníku. Zdravotný stav detí sa nezmenil, zásadným spôsobom sa nezmenili ani ich odôvodnené potreby. Otec je evidovaný ako nezamestnaný, naďalej však pracuje brigádne najmä v stavebníctve, dlhé obdobie už nebol zamestnaný v riadnom pracovnom pomere na pracovnú zmluvu. V roku 2016 dosiahol celkový príjem 3.000 eur. Nedošlo k zmene ani v počte jeho vyživovacích povinností a ani v jeho majetkových pomeroch.

4. Súd výsledkom dokazovania uzavrel, že od posledného určenia výživného nenastala zmena v možnostiach a schopnostiach otca dosahovať príjem na takej úrovni ako tomu bolo v dobe pôvodnej úpravy, iné skutočnosti podstatné pre zníženie výživného zistené neboli. I keď sa matka zamestnala, jej čistý mesačný príjem je v takej výške, v akej výške v dobe pôvodnej úpravy poberala rodičovský príspevok. Súd zdôraznil, že nemôže v konaní o zníženie výživného revidovať posledný (ostatný) rozsudok o určení výživného. Procesné pochybenie otca, keď si nebol vedomý, že sa vzdal odvolania proti pôvodnému rozsudku, na tejto skutočnosti nič nemení.

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Argumentoval najmä tým, že mu z príjmu nevychádza platiť výživné 195 eur mesačne (výživné na obidve deti). On sa nemôže zamestnať v niektorom závode, tam zarobí čistého 600 eur, z toho zaplatí 400 eur alimenty a nič mu nezostane. Otec tvrdí v odvolaní, že je nezamestnaný, vedený na úrade práce, chcel by si vybaviť živnosť, aby viac zarobil a aby deťom viac peňazí poslal. Jeho priateľka M. C. „zahlásila“, že neposiela alimenty na deti, i keď jej zasielal 300 eur, bol dlhý 736, z tohto dôvodu mu bol uložený podmienený trest v trvaní 13 mesiacov. Živnosť si nemôže vybaviť, viac zarábať nemôže.

6. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu vyjadril svoj súhlas s rozsudkom súdu prvej inštancie. Súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

7. Matka písomné vyjadrenie k odvolaniu otca nepredložila.

8. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník, proti rozsudku ktorému odvolanie je prípustné, vykonal odvolací prieskum v intenciách ustanovení § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 CSP v aplikácii s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP. Zároveň v zmysle § 387 ods. 2 CSP sa stotožnil aj s písomným odôvodnením napadnutého rozhodnutia a len na zvýraznenie jeho vecnej správnosti považuje odvolací súd za svoju povinnosť vyjadriť sa k základným vecným otázkam, ktoré boli podstatne riešené v odvolacom konaní.

9. Bezpochyby v aktuálnej veci ide o vec starostlivosti súdu o maloleté deti, konanie bolo začaté na návrh podaný otcom u súdu dňa 4.11.2016. Otec pri požiadavke zníženia výživného argumentuje najmä : svojou príjmovou situáciou, tým, že je dlhodobo vedený v evidencii na Úrade práce, soc. vecí a rodiny Kysucké Nové Mesto, že do pracovného pomeru na dobu určitú ho žiadny zamestnávateľ nezamestná, keďže má podmienku z výkonu väzby z dôvodu neplatenia výživného. Jeho mesačný príjem je zhruba 300 eur, na maloleté deti platí 103 eur + 50 eur na ďalšie dieťa. Zdôraznil, že s priateľkou má jedno maloleté dieťa a ich spoločný príjem nedosahuje ani životné minimum.

10. Bezpochyby pôvodná úprava vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti bola stanovená rozsudkom Okresného súdu Žilina 9P/317/2012-350 zo dňa 25.11.2015 na maloletého H. vo výške 100 eur mesačne a na maloletú G. vo výške 95 eur mesačne.

11. Postup súdu prvej inštancie, keď v zmysle ustanovenia § 78 ods. 1 zákona o rodine porovnal či nastala zmena v pomeroch rodičov, v pomeroch maloletých detí od doby pôvodnej úpravy výživného rozsudkom OS Žilina zo dňa 25.11.2015,- bol v zásade správny. Súd totiž môže zmeniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom na maloleté deti ak od doby pôvodnej úpravy nastane zmena pomerov v odôvodnených potrebách detí, ako aj v možnostiach a schopnostiach rodičov. Nemôže ísť o hoc akú zmenu, musí sa jednať o výraznejšiu zmenu, ktorá sa odzrkadlí v možnostiach a schopnostiach povinného rodiča prispievať výživným. V súdnej veci správne konštatoval (po vykonaní dokazovania) okresný súd, že oproti pôvodnej úprave výraznejšia zmena v možnostiach a schopnostiach otca nenastala. Otec tak ako v dobe pôvodnej úpravy mal príjem iba z brigádnickej činnosti približne na takej úrovni dosahuje príjem aj v dobe aktuálnej. Zmena nenastala ani v počte jeho vyživovacích povinností (ďalšia vyživovacia povinnosť otcovi nepribudla), nenastala zmena ani v jeho majetkových pomeroch. Okolnosť tvrdená otcom, že je pre neho obtiažné, aby sa uplatnil na trhu práce z dôvodu, že bol vo výkone väzby pre neplatenie výživného, nemôže byť vyhodnotený v neprospech maloletých detí a následne viesť ku zníženiu výživného. Jedná sa o okolnosť, ktorá svedčí v neprospech otca, keďže zavineným konaním (neplatením výživného), t.j. subjektívnym konaním sa vystavil trestnému stíhaniu. O zásadnej aktivite, o úprimnom záujme otca uplatniť sa na pracovnom trhu nesvedčí ani obsah jeho odvolania a to

najmä v tej časti, keď tvrdí, že sa nemôže zamestnať v niektorom závode, lebo tam zarobí v čistom 600 eur, a keď z toho zaplatí 400 eur alimenty, nič mu neostane. Na jednej strane otec žiada znížiť výživné na maloleté deti z dôvodu, že sa nemôže zamestnať, na druhej strane považuje zamestnanie, v ktorom by mohol si zarobiť 600 eur mesačne (v čistom) za príjem neadekvátny tvrdiac, že po zaplatení 400 eur na alimenty mu nič nezostane. Aj uvedené svedčí o ľahostajnom prístupe otca k plneniu si vyživovacej povinnosti k svojim maloletým deťom. V konkrétne posudzovanej veci však podstatný význam (skutkový aj právny) pre rozhodovanie o návrhu otca spočíva v preukázanej skutočnosti, že od doby pôvodnej úpravy výživného do dňa podania návrhu o zníženie výživného a ďalej do dňa rozhodnutia súdu prvej inštancie o návrhu otca, v pomeroch účastníkov (vrátane možností a schopností otca) zmena nenastala.

12. Vzhľadom na súhrn všetkých horeuvedených dôvodov, krajský súd odvolaniu otca vyhovieť nemohol a konštatoval vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

13. Keďže v súdnej veci ide o konanie tzv. mimosporové (vec starostlivosti súdu o maloleté deti) odvolací súd podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku žiadnemu z účastníkov nepriznal právo (nárok) na náhradu trov odvolacieho konania. Krajský súd nezistil výnimku pre rozhodovanie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 53 až 55 Civilného sporového poriadku.

14. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.